

Llei 14/2003, del 23 d'octubre, de l'Institut Nacional Andorrà de Finances

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 23 d'octubre del 2003 ha aprovat la següent:

Llei 14/2003, del 23 d'octubre, de l'Institut Nacional Andorrà de Finances

Exposició de motius

L'Institut Nacional Andorrà de Finances (en endavant l'INAF o l'Institut) fou constituït per la Llei de creació de l'Institut Nacional Andorrà de Finances, de 12 de juny de 1989, com a institució financera de caràcter públic amb l'objectiu de facilitar el finançament del sector públic, d'ajudar el Govern a acomplir els seus objectius socials i econòmics i d'assistir les autoritats en la direcció de la política financera i econòmica. Posteriorment, la Llei de modificació de la Llei de creació de l'Institut Nacional Andorrà de Finances, del 3 de setembre del 1993, defineix l'INAF com a òrgan tècnic executiu de l'autoritat financera del Principat d'Andorra i li atorga unes funcions addicionals derivades d'aquesta condició.

En l'actualitat, la consolidació de l'INAF com a autoritat del sistema financer andorrà fa necessària una redefinició de les seves funcions a l'efecte de dotar l'Institut de més independència i, en línies generals, d'equiparar les seves competències a les d'entitats supervisores d'altres països.

Concretament, l'augment de les funcions de l'INAF depèn de dotar-lo de competències en matèria de supervisió i control, com l'increment del seu camp d'actuació, que li permet emprendre autònomament actuacions com inspeccions in situ; la substitució d'administradors; la determinació de mesures cautelars, i també de competències sancionadores.

Al mateix temps, l'increment de competències de l'INAF s'acompanya de l'adopció de mesures funcionals per garantir-ne la independència, i la redefinició de l'estructura operativa. En el primer grup de mesures s'inclouen mecanismes com la regulació de les causes de cessament i separació dels membres del Consell d'Administració i de la Direcció General, la regulació dels seus mandats, l'establiment d'un règim d'incompatibilitats, la rotació dels càrrecs, la modificació del sistema de finançament de l'INAF, i un mecanisme de comunicació entre aquesta institució i el ministeri encarregat de les finances. Dins de les mesures funcionals per a la redefinició de l'estructura operativa de l'INAF s'inclouen principalment la remodelació dels òrgans de govern de l'INAF amb la supressió del Comitè Consultiu.

D'altra banda, l'increment de les funcions de l'INAF implica un canvi de l'arquitectura del sistema de supervisió, amb la supressió de la Comissió Superior de Finances com a autoritat superior del sistema financer, atès el buit de competències que provoca la concentració d'aquestes als òrgans de govern de l'INAF, i el traspàs de competències en matèria de blanqueig de diners a la Unitat de Prevenció del Blanqueig.

La Llei es compon d'un capítol I, integrat per dos articles on s'estableixen les disposicions generals relatives a l'INAF; un capítol II, on es determina el seu objecte i les seves funcions, compost per set articles; un capítol III, amb setze articles, relatiu als òrgans de govern de l'Institut; un capítol IV relatiu al finançament de l'INAF, format per dos articles; un capítol V, on s'estableixen les disposicions relatives als comptes anuals, amb dos articles, i un capítol VI amb un article únic relatiu al control financer i comptable de l'Institut. També formen part de la Llei sis disposicions addicionals, relatives a les modificacions introduïdes per la present Llei en la legislació del sistema financer andorrà; dues disposicions transitòries; una disposició derogatòria, i una disposició final.

Registreu-vos a LesLleis.com per

accedir al contingut complet d'aquesta pàgina.

